

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 554/2017
10.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Катарине Манојловић Андрић, Добриле Страјина, Марине Милановић и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Славка Којић адвокат из ..., против тужене Фабрике котрљајућих лежајева и кардана - ФКЛ АД из Темерина, чији је пуномоћник Душанка Давидов адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2133/16 од 05.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 10.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2133/16 од 05.10.2016. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2133/16 од 05.10.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1996/2013 од 07.04.2016. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца АА. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу АА исплати разлику између исплаћене и одговарајуће зараде за период од новембра 2010. године до априла 2012. године у износу од 101.231,77 динара са законском затезном каматом на новчане износе наведене у овом ставу изреке почев од означених датума па до исплате, као и да за тужиоца на утврђену разлику зараде за означене месеце уплати надлежном фонду пензијског и инвалидског осигурања припадајуће доприносе, све у року од осам дана под претњом извршења. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац АА тражио да се обавезе тужени да му исплати разлику између плаћене и одговарајуће зараде преко досуђених износа па до тражених износа, и то за период од 01.07.2009. године до 30.04.2012. године у новчаним износима за сваки месец означеног периода наведеним у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од означених датума па до исплате, да на утврђену разлику уплати фонду пензијског и инвалидског осигурања припадајуће доприносе, као и да му на име обрачунате законске затезне камате на дан 01.09.2015. године исплати износ од 647.792,25 динара са законском затезном каматом почев од 04.02.2016. године до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац ББ тражио да се обавезе тужени на исплату разлике између плаћене и одговарајуће зараде

за период од 01.07.2009. године до 31.12.2012. године, у новчаним износима за сваки месец означеног периода наведеним у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од означених датума до исплате, да на означене износе уплати надлежном Фонду пензијског и инвалидског осигурања припадајуће доприносе, као и да му на име обрачунате законске затезне камате на дан 01.09.2015. године исплати износ од 524.572,86 динара са законском затезном каматом од 04.02.2016. године до исплате. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2133/16 од 05.10.2016. године, одбијене су жалбе странака и пресуда Основног суда у Новом Саду П1 1996/2013 од 07.04.2016. године потврђена у одбијајућем делу и делу одлуке о трошковима поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавили ревизију због примене материјалног права.

Према наведеној одредби, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење прав (посебна ревизија). У овом спору, по оцени Врховног касационог суда, нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене одлуке судова којима је на другачији начин одлучено у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, тако да не постоји потреба ни за уједначавањем судске праксе.

Коначно, имајући у виду чињенично стање утврђено у овом спору, нема потребе ни за новим тумачењем материјалног права меродавног за одлуку о постављеним тужбеним захтевима.

Из ових разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужилаца није дозвољена ни на основу члана 403. ЗПП јер вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Сходно изложеном, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић